

Miért nem a történet vége Kain?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Mózes első könyve 4. fejezetének az elsőtől a 16. verseiben a következőképpen:
„Azután Ádám a feleségével, Évával hált, aki teherbe esett, megszülte Kaint, és azt mondta: Fiút kaptam az Úrtól! Majd újból szült: annak testvérét, Ábelt. Ábel juhásztor lett, Kain pedig földművelő. Egy idő múlva Kain áldozatot vitt az Úrnak a föld terméséből. Ábel is vitt elsőszülött bárányaiból, azok kövérjéből. Az Úr rátékintett Ábelre és áldozatára, de Kainra és áldozatára nem tekintett. Kain emiatt nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét. Ekkor azt kérdezte Kaintól az Úr: Miért gerjedtél haragra, és miért horgasztod le a fejed? Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta! Ezután azt mondta Kain a testvérének, Ábelnek: Menjünk ki a mezőre! Amikor a mezőn voltak, rátámadt Kain a testvére, Ábelre, és -- meggyilkolta. -- Akkor az Úr megkérdezte Kaintól: Hol van Ábel, a testvéred? Kain ezt felelte: Nem tudom! Hát örzöje vagyok én a testvéremnek? De az Úr így szólt: Mit tettél? Testvéred kiontott vére hozzám kiált a földből! Most azért légy átkozott, kitaszítva arról a földről, amely megnyitotta a száját, hogy befogadja testvéred véré, amelyet kiontottál! Ha a földet műveled, többé ne adja neked termőerejét! Bujdosó és kóborló légy a földön! Ekkor Kain azt mondta az Úrnak: Nagyobb a büntetésem, semhogy elhordozhatnám. Íme, elúztél ma erről a termékeny vidékről, és el kell rejtőznöm színed elől. Bujdosó és kóborló lettem a földön, és meggyilkolhat bárki, aki rám talál. De az Úr azt felelte neki: Nem úgy lesz! Ha valaki meggyilkolja Kaint, hétszeresen kell bűnhődnie. Ezért jelet tett az Úr Kainra, hogy senki se üsse agyon, ha rátalál. Ezután elment Kain az Úr színe elől, és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre."

Urunk, megvalljuk Neked, hogy sokszor mi is irigységgel nézünk másokra. Sokszor bennünk is gerjednek gonosz indulatok. Hozzád fordulunk mégis: nincs más reménységünk. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, emelj ki minket mindebből, és engedd, hogy téged kövessünk ebben az új tanévben. Ámen.

Kedves Testvéreim!

Bepánikoltam, amikor először elolvastam a mai igét. Tényleg azzal az üzenettel foglak lebunkózni titeket egy tanév-nyitón, hogy „**meg fogod ölni a testvéredet, és utána bujdosó leszel egész életedben?**” Így elkezdni egy tanévet – *különösen orvosoknak...* – hát ez aztán csuda jó... DE: kisvártatva rádöbentem, hogy VAN megoldás! Gyönyörű lesz a tanévnnyitónk ma. MI a megoldás? Itt VAN – az oltár közepén. Jézus vére az. **Miért megoldás Kain gyilkosságára Jézus vére?** Az igehirdetés végére ez is kiderül.

Kain neve nyereséget jelent. Ábel neve pedig semmiséget. Ne kérdezzük, hogy hogyan is juthatott eszébe Éva ósanyánknak ez a fantasztikusan jó névadás... Inkább gondoljunk bele Ádámék egy családi jelenetébe. **Éva kiszól a két játszadozó kölyöknek: „Nyereség! Semmiség! Gyertek be! Kész az ebéd!”** És ez ugyanígy ismétlődött – minden nap... Többször... Mit gondoltok? **Kinek juthatott eszébe megölni a testvérét?** Kainnak, az elsőszülöttnak, a nyereségnek? Egy nagy fenét! **Ábelnek:** „*Dögöljön meg ez a pökhendi barom. Hogy az anyámról ne is beszéljünk, a hülye névadásával...*” DE: **Ábel nem ölt meg senkit. Ábel túrt, és hallgatott.**

Aztán – valószínűleg – kevés lett a termés. (Ne feledjük: már nem a Paradicsomban vagyunk. Onnan, a bűneset után Isten kiűzette Ádámékat még Kain és Ábel megszületése előtt.) Ekkor juthatott az eszébe Kainnak, hogy áldozatot kellene bemutatni az Úrnak. Ábel is követte. Csakhogy... Ábel a bárányok elsősülöttjét vitte az Úrnak, és abból is a legértékesebb részt, a kövérjét. Kain esetében azonban erről szó sem volt. Kain nem az első termés legjavát (*résit és bikkur*; 2Móz 23,19) vitte az Úrnak, hanem csak úgy odavitt valamit a termésből (*peri*). „Én vagyok az elsősülött, én vagyok az ötletgazda, és különben is: én vagyok a nyereség. Örüljön az Úr, hogy áldozatot kap tőlem.” **DE: Isten nem így gondolta...** Ahogyan a Zsidókhöz írt levél fogalmaz: „Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot Istennek, mint Kain, és hit által nyert bizonyosságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyosságot tett áldozati ajándékairól” (11,4). Luther ezt úgy fogalmazta meg, hogy csak a kegyelem által reménykedhetett Ábel abban, hogy az ő áldozatát is elfogadja az Úr, mert nem ő volt az elsősülött. Ábel volt a semmiség. Mégis. A semmiség áldozata lett az érték. Kain neve ebben a fejezetben 14-szer jelenik meg. Ez éppen kétszer annyi, mint az a 7, ahányszor Ábel neve szerepel. Csakhogy a 7 a szent szám. A 14 pedig nem szent szám. Hiába kétszer annyi, mint a 7...

Isten bizonyosságot tett Ábel ajándékairól. Ábel bárányainak a száma – valószínűleg – nőtt, Kain termése meg – nem nőtt. **Erre Kain berágott Istenre.** „Dögöljön meg ez a szemét. Hát nem látja, hogy én vagyok az első? Hát nem látja, hogy én vagyok a nyereség? Hát vak ez az Isten? És még ennek mutattam én be áldozatot...” **ITT szólalt meg az Úr. Nem Ábelhez beszélt. Kainhoz. Isten adott Kainnak egy új esélyt.** „Ha uralkodsz magadon, akkor te leszel tényleg az első!” Mire Kain: „Még ez a barom leckéztet engem? Hát van pofája? Azok után, amit velem tett? Legalább egy bocsánatkéréssel kezdte volna...” Kain Istent akarta elpusztítani... – de csak az öccsét tudta... (Kedves Testvéreim! Nézzünk itt magunkba... Hányszor töltjük ki mi is a haragunkat a rohadék vizsgáztató, a minket otthagyo szemét partnerünk, vagy éppen a szüleink – **HELYETT:** egy jó nagy rúgással egy tárgyba, egy háziállatba, vagy éppen: az öcsénkbe... Mikor mi van éppen kéznél...) Ábel – aki amúgy is mindig csak hallgat – kéznél volt...

Évát még rá kellett beszélni a bűnre. Kaint már nem lehetett lebeszélni a bűnről. A bűnesetben az ember és Isten kapcsolata romlott meg. Kain-nál már az ember és ember kapcsolata is romlottá vált. **Kain – előre megfontolt szándékkal – megölte Ábelt.**

És Istennek újra meg kellett szólalnia. Ugyanúgy, mint a bűneset után. Ugyanazt a két kérdést kellett Istennek feltennie megint, mint korábban Ádámnak és Évának (1Móz 3,9.13). HOL? MIT tettél? (1Móz 4,9.10) **Kain még itt is megtérhetett volna.** Bűnét felismerve, bocsánatért esedezhetett volna az Úrhoz. **DE: nem tette...** Kain pökhendi választ adott: "Hát pásztorolom-e én az öcsémet, a pásztorot?" Kain viccnek nézte a bűnt. És Kain hülyének nézte Istent. Azt gondolta, hogy Isten tényleg azért kérdi, hogy hol van az (általa feltételezhetően elrejtett hullájú) öccse, mert nem tudja. Kain nem tanult az apja példájából semmit... Már az elrejtőzött Ádamtól sem azért kérdezte Isten, hogy hol van, mert nem tudta volna... Kain csak akkor döbbsent rá a helyzetére, amikor Isten megátkozta. Kain saját maga gyilkolhatott ugyan, de magára nézve már elviselhetetlennek tartotta, hogy vele ez valaha is megessen... -- Itt szól közbe Berci: "Hülye ez a Kain. Ugyan ki ölné meg őt? Hát nem maradt már senki az apján kívül, mert az Ábelt már megölte." Bercikém! De jó, hogy itt vagy! Hiányoztak a kérdéseid a nyáron... Valóban: a történet itt is megmutatja, hogy az őstörténet (azaz Mózes első könyve első 11 fejezete) mindegyik része típustörténet. Azaz nem egy konkrét helyzetet ír le, hanem egy általános helyzetet szimbolizál. Ezért vannak nők, akiktől Kainnak majd utódai lesznek, és ezért ölheti meg mégis valaki Kaint.

Kain itt már azt is felpanaszolja Istennek, hogy el kell rejtőznie Isten színe előtt... (1Móz 4,14b). Úgy tűnik, hogy a végére valami elkezdett derengeni Kain fejében az apja által mesélt történetekből, hogy elrejtőzni Isten színe előtt nem igazán nyerő... **És Isten – mihelyt az első, apró mondatfoszlányát látta a megbánásnak – ismét és megint megkönyörült Kain-on.** "Nem úgy lesz!" – mondta Isten (1Móz 3,15). Isten jele nem szégyenbélyeg volt. Isten jele az Isteni oltalom jele volt. És Kain elment Nód földjére, ami a bujdosás földjét jelenti.

Kedves Testvéreim! Itt van a történet vége. Hát nem egy happy end... –
**Miben reménykedhetünk mi ezek után? Miért lesz ez az egész tanév MÉGIS szép?
Mert VELÜNK VAN Jézus. ITT, az oltár közepén.** És minden nap, a világ végezetéig (Mt 28,20).

Ábel végig néma maradt az egész történet során. Ábel pontosan ugyanolyan néma volt, mint a mi Urunk, Jézus, akiről így jövendőlt Ézsaiás: „Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját” (Ézs 53,7). Ábel ugyan nem beszélt, de **Ábel kiontott vére Istenhez kiáltott** (1Móz 4,10b). Ahogyan a Zsidókhöz írt levél ezt megfogalmazta: **Ábel a „hite által még a HOLTA UTÁN is beszélt”** (Zsid 11,4b).

ITT érkeztünk el ahhoz a megoldáshoz, amit megígértem nektek az igehirdetés elején. **Mi** ugyanis (ahogyan a Zsidókhöz írt levél mondja) **reménységgel eltelve járulhatunk az új szövetség meghirdetőjéhez, Jézushoz, mert Jézus vére [oltárra mutató]** „**HATALMASABBAN beszél, mint Ábel vére**”. (Zsid 12,24). Mert Jézus a saját vérével [oltárra mutató] „**ELTÖRÖLTE a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és ELTÁVOLÍTOTTA azt az útból, odaszegezve a keresztfára**” (Kol 2,14). Kedves Testvéreim! **A kereszten minden töredelemmel megbánt bűnünk – mögöttünk maradt. Bátran indulhatunk el tehát az új tanévbe.**

A legjavát fogjuk adni az életünkben Istennek – és nem csak azt, ami éppen jut. Óriási hálával – és nem duzzogással – fogadjuk, ha Isten minket figyelmeztet, és ad egy újabb esélyt. Szeretni fogjuk a testvéreinket – és nem megölni. És akkor igaz lesz ránk az oltár előtti ige: azért, mert szeretjük a mi Urunkat Istenünket, teljes szívünkben, teljes erőnkben és teljes elménkben, szeretni fogjuk a felebarátunkat is, mint saját magunkat (Lk 10,27). És együtt kiálthatunk fel a zsoltárossal mi is: Én mindenkor veled vagyok, Uram, megragadtad jobb kezemet. Tanácsoddal vezetsz, Istenem, és végül dicsőségbe fogadsz be engem. Testem és szívem elsorvadhat, de szívem kösziklája Te vagy örökké, Istenem! **Ezzel a gyönyörű reménységgel és békességgel induljunk el az új tanévbe. Halleluja! Ámen.**